

Ավետիք Իսահակյան

Գագաթներին մով սարերի

Գագաթներին մով սարերի
Թափառեցի սերըս լալով.
Լացրս քամին զով սարերի
Լսեց, տարավ թևին տալով:

Ու լըսում եմ լուռ գիշերին
Լացրս հիմա ամենուրեք.
Միշտ ծեծում է դուռըդ քամին,
Բայց չես լըսում նրան երբեք...

1906

Ալեքսանդրապոլ